

Arrest

nr. 334 111 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. IZOARD, die loco advocaat G. GASPART verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, (...), heeft de Colombiaanse nationaliteit en bent geboren in Santiago de Cali, departement Valle del Cauca. U woonde hier van uw geboorte tot uw vertrek. Voor uw vertrek uit Colombia baatte u een telefoonwinkel uit.

Via uw telefoonwinkel in Cali, leerde u in november 2022 S.(...) S.(...)kennen, een leverancier van tweedehandstelefoons. Samen besloten jullie om een eigen bedrijf te beginnen. In juli 2023 leenden jullie 100 miljoen peso via gota a gota (clandestiene leningen) om de start van die zaak te financieren. S.(...) zou alles voor de opstart van de nieuwe zaak regelen, maar verdween met het geld nog voor de eerste

schuldafflossing. U werd door de schuldeisers gecontacteerd. In augustus en september 2023 ontving u dreigtelefoontjes en in september 2023 kwamen gewapende mannen vier keer langs in uw winkel. Ze bedreigden u met een pistool, vroegen achter S.(...) en eisten dat u de volledige schuld betaalde. Bij het laatste bezoek namen de belagers twee iPhones uit de winkel in beslag. Uit angst dat de schuldeisers u zouden bestelen, intimideren en ten slotte vermoorden, vertrok u op 27 oktober 2023 naar Spanje en reisde daarna door naar België.

U diende een verzoek om internationale bescherming in België in op 8 november 2023. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een internationaal paspoort, een uittreksel uit het handelsregister, een affiche van uw telefoonwinkel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen.

Vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de door u aangegane lening.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud blijft u erg vaag over de concrete voorwaarden van de lening die u samen met S.(...) afsloot (CGVS, p. 5,9,10). U heeft vrijwillig een overeenkomst getekend zonder de voorwaarden te lezen (CGVS, p. 5,9,10). Ook aan S.(...) heeft u nooit bijkomende informatie gevraagd over het bedrag en de overeenkomst (CGVS, p. 8,9,10). U heeft deze beslissing nochtans niet snel en ondoordacht gemaakt. Sinds midden april 2023 had u meerdere gesprekken met S.(...). U zegt dat u er maanden heeft over nagedacht voordat u het voorstel accepteerde (CGVS, p. 5). Dat u zo weinig concrete informatie kan geven is dus niet aannemelijk.

- U blijft vaag over de maandelijkse afbetalingen. U vermeldt dat u deze lening afsloot omdat u in een economisch moeilijker situatie zat (CGVS, p. 5,10). Dat maakt het bijzonder vreemd dat u niet kan zeggen hoeveel u maandelijks zou afbetalen (CGVS, p. 10). U zegt dat u het niet exact weet, maar denkt dat het ongeveer 2 miljoen peso was (CGVS, p. 10), wat een behoorlijk hoog bedrag is voor iemand met financiële problemen. Daarna zegt u dat u het niet weet, want S.(...) maakte al de afspraken (CGVS, p. 10). Het is echter maar weinig aannemelijk dat iemand met financiële problemen zich hierover niet beter zou informeren. Nadat S.(...) verdwijnt, nemen de schuldeisers rechtstreeks contact met u op (CGVS, p. 6,11,12). Ook na meerdere telefoontjes en vier persoonlijke contacten, kan u maar weinig vertellen over de overeenkomst. U kan nog steeds geen concrete informatie geven over de maandelijkse afbetaling en intresten. Het is niet logisch dat u zo weinig informatie krijgt over uw lening.

- Uw gebrek aan kennis over de voorwaarden van de lening en de rente verklaart u door de sterke vertrouwensband die u had met S.(...) (CGVS, p. 5,7,10), maar u bleek niet in staat geloofwaardige verklaringen over hem af te leggen (zie infra).

- De bedragen die u vernoemt zijn tegenstrijdig. U spreekt over een lening van 100 miljoen peso's tegen een rente van 2% (CGVS, p. 10), maar tegelijk dat jullie samen maandelijks 10 miljoen peso zouden aflossen (CGVS, p. 9), over een periode van twee jaar. Dat komt op een totaal bedrag van 240 miljoen peso, waarvan 140 miljoen rente – dat zou op meer dan 2% per maand neerkomen.

- De rentevoet die u vernoemt is tegenstrijdig met gekende informatie. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier (blauwe map) bedragen de rentevoeten van gota a gota gemiddeld 10 tot 40%, terwijl u spreekt van 2% (zie supra).

Weinig geloofwaardige verklaringen over uw zakenpartner.

- U kan maar weinig over S(...) vertellen. U omschrijft uw band met hem eerst nog als een 'mooie vriendschap' (CGVS, p. 7), maar u weet niet waar hij woont, of wie zijn familie of vrienden zijn (CGVS, p. 5). Daarna verklaart u dat het eigenlijk een zakelijke relatie was, en dat jullie zelfs niet eens iets dronken buiten het werk (CGVS, p. 7). Toch weet u niets over zijn zakelijke relaties of contacten (CGVS, p. 8). U leerde hem kennen in november 2022 (CGVS, p. 7). In april 2023 startten de eerste gesprekken over een mogelijke samenwerking. (CGVS, p. 5). Het vertrouwen dat u stelde in S(...) na een zakelijke samenwerking van slechts 5 maanden is in het licht van bovenstaande elementen maar weinig aannemelijk op zichzelf genomen.

Uw gedrag is niet verenigbaar met de door u voorgehouden vrees.

- U heeft geen enkele poging gedaan om uw veiligheid te verzekeren door de schuld af te betalen of te heronderhandelen. U heeft de lening zelf en vrijwillig afgesloten. U beschikte over een goed draaiende zaak met inboedel (CGVS, p. 10, 13) en een eigendom in Cali (CGVS, p. 3). Binnen uw eigen familie zou u minstens uw neef in België hebben met een goed inkomen (CGVS, p. 5), en voorts hebben uw ouders en één van uw zussen allen werk (CGVS, p. 4). Desondanks, gevraagd wat u gedaan heeft om de schuld te proberen afbetalen, kan u nergens naar verwijzen (CGVS, p. 13, 14). U maakt ook geen melding van enige poging om te onderhandelen met de schuldeisers. Dat u helemaal niet zou proberen om de schuld af te betalen of deze zelfs maar te heronderhandelen, is niet geloofwaardig.

- Uw beslissing om naar België te komen was ingegeven door economische motieven. U verklaart dat u zich niet elders in Colombia wou vestigen om uw schuldeisers te ontlopen, omdat het te duur zou zijn om uw zaak opnieuw te beginnen. Uw neef in België daarentegen bood u aan om naar hier te komen, en hij stelde het economisch goed, waardoor dat een goed idee leek (CGVS, p. 6). U kan evenwel enkel aanspraak maken op internationale bescherming als het niet mogelijk of niet redelijk is voor u om bescherming in eigen land te zoeken, niet omdat het voor u makkelijker zou zijn een bestaan op te bouwen in België.

- Het is onaannemelijk dat u nooit hulp heeft gezocht om uw problemen op te lossen of dat u nooit klacht heeft ingediend. Uw standpunt niet te vertrouwen in het systeem in Colombia (CGVS, p. 6,12) staat haaks op informatie waarover het CGVS, beschikt en waaruit blijkt dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen (Informatie toegevoegd aan administratief dossier; blauwe map).

- U heeft uw familie niet ingelicht over uw problemen. U besloot naar eigen zeggen om naar België te vluchten uit angst dat de schuldeisers u of uw familie zouden vinden en intimideren of vermoorden. U heeft uw familie evenwel niet op de hoogte gebracht van uw problemen (CGVS, p. 14), terwijl u nochtans een schuld van 100 miljoen peso bij een criminele organisatie zou hebben. Het is niet logisch, of alvast zeer onverantwoord om uw familie niet in te lichten. Zij kunnen zich niet voorbereiden en beschermen tegen mogelijke dreigingen. Daarnaast kunnen ze onbewust uw huidige verblijfplaats delen met uw belagers. Het is daarom weinig geloofwaardig dat als u werkelijk een dergelijke schuld op de hals haalde, u uw familie hierover niet zou informeren.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

- Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.

- Uw paspoort (document 1) kan hooguit uw nationaliteit en identiteit aantonen.

- Het uittreksel uit het handelsregister (document 2) en de affiche (document 3) tonen het bestaan van uw telefoonwinkel aan, wat niet weerlegd wordt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat u geen internationale bescherming kan worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

*Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.*

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden

(‘massacres’), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht. Verder voert hij ook nog een “*beoordelingsfout*” aan.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen.

Vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de door u aangegane lening.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud blijft u erg vaag over de concrete voorwaarden van de lening die u samen met S.(...) afsloot (CGVS, p. 5,9,10). U heeft vrijwillig een overeenkomst getekend zonder de voorwaarden te lezen (CGVS, p. 5,9,10). Ook aan S.(...) heeft u nooit bijkomende informatie gevraagd over het bedrag en de overeenkomst (CGVS, p. 8,9,10). U heeft deze beslissing nochtans niet snel en ondoordacht gemaakt. Sinds midden april 2023 had u meerdere gesprekken met S.(...). U zegt dat u er maanden heeft over nagedacht voordat u het voorstel accepteerde (CGVS, p. 5). Dat u zo weinig concrete informatie kan geven is dus niet aannemelijk.
- U blijft vaag over de maandelijkse afbetalingen. U vermeldt dat u deze lening afsloot omdat u in een economisch moeilijker situatie zat (CGVS, p. 5,10). Dat maakt het bijzonder vreemd dat u niet kan zeggen hoeveel u maandelijks zou afbetalen (CGVS, p. 10). U zegt dat u het niet exact weet, maar denkt dat het ongeveer 2 miljoen peso was (CGVS, p. 10), wat een behoorlijk hoog bedrag is voor iemand met financiële problemen. Daarna zegt u dat u het niet weet, want S.(...) maakte al de afspraken (CGVS, p. 10). Het is echter maar weinig aannemelijk dat iemand met financiële problemen zich hierover niet beter zou informeren. Nadat S.(...) verdwijnt, nemen de schuldeisers rechtstreeks contact met u op (CGVS, p. 6,11,12). Ook na meerdere telefoontjes en vier persoonlijke contacten, kan u maar weinig vertellen over de overeenkomst. U kan nog steeds geen concrete informatie geven over de maandelijkse afbetaling en intresten. Het is niet logisch dat u zo weinig informatie krijgt over uw lening.
- Uw gebrek aan kennis over de voorwaarden van de lening en de rente verklaart u door de sterke vertrouwensband die u had met S.(...) (CGVS, p. 5,7,10), maar u bleek niet in staat geloofwaardige verklaringen over hem af te leggen (zie infra).
- De bedragen die u vernoemt zijn tegenstrijdig. U spreekt over een lening van 100 miljoen peso's tegen een rente van 2% (CGVS, p. 10), maar tegelijk dat jullie samen maandelijks 10 miljoen peso zouden aflossen (CGVS, p. 9), over een periode van twee jaar. Dat komt op een totaal bedrag van 240 miljoen peso, waarvan 140 miljoen rente – dat zou op meer dan 2% per maand neerkomen.
- De rentevoet die u vernoemt is tegenstrijdig met gekende informatie. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier (blauwe map) bedragen de rentevoeten van gota a gota gemiddeld 10 tot 40%, terwijl u spreekt van 2% (zie supra).

Weinig geloofwaardige verklaringen over uw zakenpartner.

- U kan maar weinig over S.(...) vertellen. U omschrijft uw band met hem eerst nog als een 'mooie vriendschap' (CGVS, p. 7), maar u weet niet waar hij woont, of wie zijn familie of vrienden zijn (CGVS, p. 5). Daarna verklaart u dat het eigenlijk een zakelijke relatie was, en dat jullie zelfs niet eens iets dronken buiten het werk (CGVS, p. 7). Toch weet u niets over zijn zakelijke relaties of contacten (CGVS, p. 8). U leerde hem kennen in november 2022 (CGVS, p. 7). In april 2023 startten de eerste gesprekken over een mogelijke samenwerking. (CGVS, p. 5). Het vertrouwen dat u stelde in S.(...) na een zakelijke samenwerking van slechts 5 maanden is in het licht van bovenstaande elementen maar weinig aannemelijk op zichzelf genomen.

Uw gedrag is niet verenigbaar met de door u voorgehouden vrees.

- U heeft geen enkele poging gedaan om uw veiligheid te verzekeren door de schuld af te betalen of te heronderhandelen. U heeft de lening zelf en vrijwillig afgesloten. U beschikte over een goed draaiende zaak met inboedel (CGVS, p. 10, 13) en een eigendom in Cali (CGVS, p. 3). Binnen uw eigen familie zou u minstens uw neef in België hebben met een goed inkomen (CGVS, p. 5), en voorts hebben uw ouders en één van uw zussen allen werk (CGVS, p. 4). Desondanks, gevraagd wat u gedaan heeft om de schuld te proberen afbetalen, kan u nergens naar verwijzen (CGVS, p. 13, 14). U maakt ook geen melding van enige poging om te onderhandelen met de schuldeisers. Dat u helemaal niet zou proberen om de schuld af te betalen of deze zelfs maar te heronderhandelen, is niet geloofwaardig.
- Uw beslissing om naar België te komen was ingegeven door economische motieven. U verklaart dat u zich niet elders in Colombia wou vestigen om uw schuldeisers te ontlopen, omdat het te duur zou zijn om uw zaak opnieuw te beginnen. Uw neef in België daarentegen bood u aan om naar hier te komen, en hij stelde het economisch goed, waardoor dat een goed idee leek (CGVS, p. 6). U kan evenwel enkel aanspraak maken op internationale bescherming als het niet mogelijk of niet redelijk is voor u om bescherming in eigen land te zoeken, niet omdat het voor u makkelijker zou zijn een bestaan op te bouwen in België.

- *Het is onaannemelijk dat u nooit hulp heeft gezocht om uw problemen op te lossen of dat u nooit klacht heeft ingediend. Uw standpunt niet te vertrouwen in het systeem in Colombia (CGVS, p. 6,12) staat haaks op informatie waarover het CGVS, beschikt en waaruit blijkt dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen (Informatie toegevoegd aan administratief dossier; blauwe map).*

- *U heeft uw familie niet ingelicht over uw problemen. U besloot naar eigen zeggen om naar België te vluchten uit angst dat de schuldeisers u of uw familie zouden vinden en intimideren of vermoorden. U heeft uw familie evenwel niet op de hoogte gebracht van uw problemen (CGVS, p. 14), terwijl u nochtans een schuld van 100 miljoen peso bij een criminele organisatie zou hebben. Het is niet logisch, of alvast zeer onverantwoord om uw familie niet in te lichten. Zij kunnen zich niet voorbereiden en beschermen tegen mogelijke dreigingen. Daarnaast kunnen ze onbewust uw huidige verblijfplaats delen met uw belagers. Het is daarom weinig geloofwaardig dat als u werkelijk een dergelijke schuld op de hals haalde, u uw familie hierover niet zou informeren.*

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

- *Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.*

- *Uw paspoort (document 1) kan hooguit uw nationaliteit en identiteit aantonen.*

- *Het uittreksel uit het handelsregister (document 2) en de affiche (document 3) tonen het bestaan van uw telefoonwinkel aan, wat niet weerlegd wordt.*

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat u geen internationale bescherming kan worden toegekend."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Wat betreft de vastgestelde vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de door verzoeker aangegane lening geeft verzoeker aan dat hij zich niet heeft tegengesproken toen hij herhaaldelijk wees op de voorname rol van zijn zakenpartner bij het aangaan van de lening en wijst hij op zijn verklaring waar hij deze rol en het concept van vertrouwen noemde. Ook wijst hij op zijn verklaring waarin hij de verantwoordelijkheid van S. bevestigde in het beheer van de lening en op zijn verklaring waarbij hij de redenen uitlegde die hem hebben aangespoord om met S. samen te werken alsook de verklaring waarbij hij uitgebreid het vertrouwen uitlegt dat hij had in deze zakenpartner en de economische onzekerheid die hem ertoe heeft aangezet hem te volgen zonder wantrouwen.

Met het louter herhalen van de verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft afgelegd plaatst hij voormelde vaststellingen niet in een ander licht.

Ook de Raad is van oordeel dat verzoeker vage en weinig geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door hem aangegane lening. Derhalve worden de volgende pertinente en concrete motieven hier hernomen:

- *"Tijdens het persoonlijk onderhoud blijft u erg vaag over de concrete voorwaarden van de lening die u samen met S.(...) afsloot (CGVS, p. 5,9,10). U heeft vrijwillig een overeenkomst getekend zonder de voorwaarden te lezen (CGVS, p. 5,9,10). Ook aan S.(...) heeft u nooit bijkomende informatie gevraagd over*

het bedrag en de overeenkomst (CGVS, p. 8,9,10). U heeft deze beslissing nochtans niet snel en ondoordacht gemaakt. Sinds midden april 2023 had u meerdere gesprekken met S.(...). U zegt dat u er maanden heeft over nagedacht voordat u het voorstel accepteerde (CGVS, p. 5). Dat u zo weinig concrete informatie kan geven is dus niet aannemelijk.

- U blijft vaag over de maandelijkse afbetalingen. U vermeldt dat u deze lening afsloot omdat u in een economisch moeilijker situatie zat (CGVS, p. 5,10). Dat maakt het bijzonder vreemd dat u niet kan zeggen hoeveel u maandelijks zou afbetalen (CGVS, p. 10). U zegt dat u het niet exact weet, maar denkt dat het ongeveer 2 miljoen peso was (CGVS, p. 10), wat een behoorlijk hoog bedrag is voor iemand met financiële problemen. Daarna zegt u dat u het niet weet, want S.(...) maakte al de afspraken (CGVS, p. 10). Het is echter maar weinig aannemelijk dat iemand met financiële problemen zich hierover niet beter zou informeren. Nadat S.(...) verdwijnt, nemen de schuldeisers rechtstreeks contact met u op (CGVS, p. 6,11,12). Ook na meerdere telefoontjes en vier persoonlijke contacten, kan u maar weinig vertellen over de overeenkomst. U kan nog steeds geen concrete informatie geven over de maandelijkse afbetaling en intresten. Het is niet logisch dat u zo weinig informatie krijgt over uw lening."

Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker vrijwillig een overeenkomst heeft getekend zonder de voorwaarden te lezen en nooit bijkomende informatie heeft gevraagd over het bedrag en de overeenkomst. Dit staat in schril contrast met de vaststelling dat verzoeker deze beslissing nochtans niet snel en ondoordacht gemaakt heeft. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij sinds midden april 2023 meerdere gesprekken had met S.. Meer nog, verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij er maanden over heeft nagedacht voordat hij het voorstel accepteerde. De vaststelling dat verzoeker in dergelijke omstandigheden zo weinig concrete informatie kan geven acht ook de Raad niet aannemelijk.

Tevens kan terecht worden vastgesteld dat verzoeker vaag bleef over de maandelijkse afbetalingen. Hoewel hij verklaarde dat hij deze lening afsloot omdat hij in een economisch moeilijker situatie zat, kan hij niet zeggen hoeveel hij maandelijks zou afbetalen. Waar hij stelt dat hij dacht dat het ongeveer 2 miljoen peso was, moet ook de Raad zich dezelfde bedenking maken dat dit een hoog bedrag is voor iemand die zogenaamd al in financiële moeilijkheden zit. Overigens acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker in dergelijke omstandigheden niet meer interesse aan de dag legt om meer en concrete informatie te bekomen over hetgeen hij zich juist toe verbond.

Zelfs nadat S. verdween en nadat de schuldeisers rechtstreeks contact met hem opnamen en meerdere telefoontjes en vier persoonlijke contacten later, kan verzoeker nog steeds weinig vertellen over de overeenkomst. Nog steeds kan hij geen concrete informatie geven over de maandelijkse afbetaling en intresten. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker in een dergelijke context niet over meer informatie beschikt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker inderdaad zijn gebrek aan kennis over de voorwaarden van de lening en de rente door de sterke vertrouwensband die hij had met S..

Het louter hebben van een vertrouwensband en het wijzen op de verantwoordelijkheden van S. in het verhaal kan verzoekers gebrekkige kennis niet verschonen noch verklaren. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op de precare situatie waarin hij zich naar eigen zeggen bevond, dat verzoeker S. blind volgde in het avontuur van een lening bij criminele bendes.

Bovendien werd vastgesteld dat verzoeker niet in staat bleek geloofwaardige verklaringen over S. af te leggen. Deze motieven worden door verzoeker niet betwist; ze zijn echter pertinent en schragen de bestreden beslissing. Bijgevolg worden ze voor de duidelijkheid hier hernomen

- "U kan maar weinig over S.(...) vertellen. U omschrijft uw band met hem eerst nog als een 'mooie vriendschap' (CGVS, p. 7), maar u weet niet waar hij woont, of wie zijn familie of vrienden zijn (CGVS, p. 5). Daarna verklaart u dat het eigenlijk een zakelijke relatie was, en dat jullie zelfs niet eens iets dronken buiten het werk (CGVS, p. 7). Toch weet u niets over zijn zakelijke relaties of contacten (CGVS, p. 8). U leerde hem kennen in november 2022 (CGVS, p. 7). In april 2023 startten de eerste gesprekken over een mogelijke samenwerking. (CGVS, p. 5). Het vertrouwen dat u stelde in S.(...) na een zakelijke samenwerking van slechts 5 maanden is in het licht van bovenstaande elementen maar weinig aannemelijk op zichzelf genomen."

Verzoeker slaagt er dan ook niet in zijn gebrekkige kennis over de overeenkomst die hem in dermate zware problemen heeft gebracht dat hij het land diende te verlaten en internationale bescherming moest vragen op enigerlei wijze te verklaren of te verschonen.

Ook de economische onzekerheid die verzoeker in het verzoekschrift nogmaals herhaalt onder verwijzing van algemene informatie waaruit zou blijken dat verzoeker de doelgroep is van dit soort oplichting en derhalve een kwetsbaar profiel heeft, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Wat betreft de vaststellingen rond de tegenstrijdige verklaringen over het bedrag van de rente die door de criminele organisatie werd geëist, komt verzoeker opnieuw niet verder dan te verwijzen naar zijn verklaringen. Waar hij aanvoert gedurende het hele relaas consistent en nauwkeurig te zijn geweest over de bedragen met betrekking tot zijn zaak en hij consistente bedragen noemde met betrekking tot het rentepercentage dat werd geëist en dat uit zijn verklaringen blijkt dat het bedrag van de rente overeenkomt met het percentage, gaat hij voorbij aan het geheel van zijn verklaringen, alsook de gekende algemene informatie. In de bestreden beslissing werd dit correct als volgt weergegeven:

- *“De bedragen die u vernoemt zijn tegenstrijdig. U spreekt over een lening van 100 miljoen peso’s tegen een rente van 2% (CGVS, p. 10), maar tegelijk dat jullie samen maandelijks 10 miljoen peso zouden aflossen (CGVS, p. 9), over een periode van twee jaar. Dat komt op een totaal bedrag van 240 miljoen peso, waarvan 140 miljoen rente – dat zou op meer dan 2% per maand neerkomen.*

- *De rentevoet die u vernoemt is tegenstrijdig met gekende informatie. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier (blauwe map) bedragen de rentevoeten van gota a gota gemiddeld 10 tot 40%, terwijl u spreekt van 2% (zie supra).”*

Het argument dat verzoeker zich niet tegensprekt wanneer de *protection officer* hem herhaaldelijk vraagt naar de voorwaarden voor de terugbetaling, werpt hier geen ander licht op.

Waar werd vastgesteld dat verzoeker geen enkele poging heeft gedaan om zijn veiligheid te verzekeren door de schuld af te betalen of te heronderhandelen gelet op het feit dat hij de lening zelf en vrijwillig heeft afgesloten, verwijst verzoeker louter naar de angst waarmee hij kampte en die hij beschreef tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook hier overtuigt verzoeker niet. Er kan in de door verzoeker omschreven omstandigheden worden verwacht dat hij minstens zou proberen om de schuld af te betalen of om te onderhandelen en dit net gelet op de angst die verzoeker in de door hem omschreven omstandigheden moet hebben gehad. Het louter verwijzen naar de gewapende macht en de overtuigingskracht van criminele bendes in het kader van de gota a gota leningen kan niet volstaan verzoekers handelen te verschonen. Overigens blijkt uit zijn eigen verklaringen dat hij niet geheel onbemiddeld was.

Opnieuw kan de verwijzing naar algemene informatie, waaruit blijkt dat “gota a gota criminele ondernemingen” worden beheerd door criminele netwerken die banden hebben met gewapende groepen en bendes en dat het zich voordoet in onder meer Cauca samen met de herinnering dat Cauca de regio van herkomst is, niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat zijn beslissing om naar België te komen was ingegeven door economische motieven. Verzoeker verklaarde immers dat hij zich niet elders in Colombia wou vestigen om zijn schuldeisers te ontlopen, omdat het te duur zou zijn om zijn zaak opnieuw te beginnen. Ook stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij ook kon blijven werken en maandelijkse rentevoeten blijven betalen, maar dan niet zou kunnen genieten van uitgaan en fijne dingen met zijn gezin en dit puur omdat hij die schuld moet afbetalen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Daarenboven verklaarde verzoeker dat zijn neef in België hem aanbood om naar hier te komen, en aangezien hij het economisch goed stelde, hem dit een goed idee leek.

Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen herhaalt stellende dat hij aangaf dat hij zo snel mogelijk het land wilde uit komen en daarom geen klacht heeft ingediend samen met zijn verklaring dat hij het specifieke profiel van zijn aanvallers niet kende, alsook wijst op algemene informatie waaruit de moeilijkheid om vervolgers te identificeren blijkt, gaat hij voorbij aan zijn verklaringen waaruit blijkt dat zijn komst naar België louter was ingegeven uit economische motieven. Bovendien werd hoger reeds vastgesteld dat verzoeker zijn nood aan bescherming niet aannemelijk maakt gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

Voor zover verzoeker nog onder verwijzing van algemene informatie de gebrekkige overheidsbescherming aan de kaak stelt, wordt verwezen naar wat hoger werd vastgesteld. Zoals omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing en hernomen door de Raad maakt verzoeker zijn relaas en nood aan bescherming niet aannemelijk. Het betoog over de gebrekkige overheidsbescherming in Colombia waarbij gewezen wordt op corruptie, op ineffectieve vervolgingen, op het feit dat slachtoffers zelden een klacht indienen en zijn eigen verklaringen is dan ook niet relevant.

De Raad benadrukt in dezen wel dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt niet dat er sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin kan blijken dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen tegen bedreiging door een gewapende groepering of criminele organisatie bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waarbij redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen.

Waar verzoeker wederom zijn eerdere verklaringen herhaalt en herhaalt dat hij angst had dat zijn probleem zijn familie zou schaden, biedt hij geen enkele valabele verklaring voor de volgende pertinente vaststellingen:

“U heeft uw familie niet ingelicht over uw problemen. U besloot naar eigen zeggen om naar België te vluchten uit angst dat de schuldeisers u of uw familie zouden vinden en intimideren of vermoorden. U heeft uw familie evenwel niet op de hoogte gebracht van uw problemen (CGVS, p. 14), terwijl u nochtans een schuld van 100 miljoen peso bij een criminele organisatie zou hebben. Het is niet logisch, of alvast zeer onverantwoord om uw familie niet in te lichten. Zij kunnen zich niet voorbereiden en beschermen tegen mogelijke dreigingen. Daarnaast kunnen ze onbewust uw huidige verblijfplaats delen met uw belagers. Het is daarom weinig geloofwaardig dat als u werkelijk een dergelijke schuld op de hals haalde, u uw familie hierover niet zou informeren.”

De argumentatie dat zijn vrees gegrond is aangezien uit algemene informatie blijkt dat bedreigingen tegen familie en naasten vaak voorkomen en hij desbetreffend geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, kan niet overtuigen. Indien verzoeker angst had dat zijn familie iets zou overkomen omwille van zijn problemen kon minstens worden verwacht dat hij zijn familie in kennis zou stellen van de benarde situatie waarin hij verkeerde. Ook de Raad acht het in de door verzoeker verklaarde omstandigheden niet aannemelijk dat verzoeker zijn familie niet heeft ingelicht.

Waar verzoeker opnieuw verwijst naar algemene rapporten over de praktijken waarvan hij beweerde het slachtoffer te zijn, weze het herhaald dat dergelijke algemene informatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Verzoeker is stellig van oordeel dat hij tot de sociale groep behoort van “*de handelaren in Norte del Cauca, in de stad Cali, die bijzonder vatbaar zijn voor deze afpersingen en bedreigingen die volgens verzoeker vaak zelfs leiden tot doodsb bedreigingen*”, doch brengt geen enkele concreet gegeven bij waaruit zou blijken dat hij kan voldoen aan de cumulatieve voorwaarden inzake de specifieke sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Ook wijst de Raad erop dat het louter feit te behoren tot een sociale groep niet volstaat om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep al kan worden vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een nexus tussen verzoekers behoren tot een sociale groep en de beweerde vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming. Deze nexus wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: “*Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.*” De nexus betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging(en) indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel. De vervolgingsvrees dient

derhalve in concreto te worden aangetoond en het is op dit punt dat verzoeker in gebreke blijft. De verwijzingen naar algemene rapporten volstaat ook hier dan ook niet.

Waar verzoeker er vanuit gaat dat de vervolgingen niet worden betwist door de verwerende partij aangezien zij twijfelt aan de geloofwaardigheid van verzoeker op andere punten, gaat hij er volstrekt aan voorbij dat de bestreden beslissing aanvangt met *“U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen.” Uit de bestreden beslissing blijkt dat de elementen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vrees voor vervolging verder in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt uiteengezet.

De Raad stelt vast dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van verwerende partij van zijn verzoek om internationale bescherming, doch dat hij geen concrete argumenten en elementen bijbrengt die een ander licht zouden kunnen werpen op de concrete, pertinente en omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Het louter verwijzen naar algemene informatie volstaat ook hier niet.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verweerster in haar aanvullende nota het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebelligroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in dezer om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelend met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven. Zowel uit de **EUAA Colombia Country Focus** van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia** van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de **COI Focus Colombia: veiligheidssituatie** van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdoleerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARCstrijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk **doelgericht** is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel

(bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het departement Valle del Cauca, waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn, behoort tot die geografische gebieden waar er sprake zou zijn van een gewapend conflict, blijkt uit deze landeninformatie evenzeer dat dit niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich meebrengt en er op dit moment geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij specifiek zouden worden geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Verder brengt hij geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF